

[Arbejdsministeren]

ret i, at de midler, vi taler om her, kommer fra en lille gruppe af arbejdsgivere. Men det er der ikke noget nyt i. Det er også sådan, at når det går til ferieformål, er det penge, der kommer fra en lille gruppe af arbejdsgivere og i øvrigt går til lønmodtagere bredt. Her er der altså ikke tale om nogen principiel nydannelse, fordi vi nu siger, at de ikke er til ferieformål, men til uddannelsesformål. Der er ikke nogen principiel forskel, så vidt jeg kan se det i hvert fald. Derfor har jeg heller ingen betænkeligheder ved at gøre det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nej, det skal da kun glæde mig, hvis arbejdsministeren har ret, men jeg synes alligevel, der er lidt forskel. Her indbetaler en lille gruppe af arbejdsgivere til en feriekonto, og så kommer der et renteafkast, og der kommer nogle uafhængte penge, og hvad ved jeg. Det, siger man så, skal komme alle til gode, men skal dog gå til ferie. Det vil sige: Man anvender de penge til ferie inden for, om jeg så må sige, ferieformål.

Er det virkelig helt det samme, hvis man pludselig begynder at sige: Nu vil vi i øvrigt anvende dem til uddannelse? Jeg synes, det er fint, det er ikke det. Men er det virkelig juridisk set nøjagtig det samme? Man kan pålægge denne her lille gruppe af arbejdsgivere at betale, men kan man også sige: Det skal gå til alt muligt?

Men man kunne måske have sagt: Så kunne det gå til staten. Det ved jeg ikke, men det kunne man måske forestille sig. Det er vel den vej, vi normalt går.

Men direkte til helt andre formål har vi vel ikke for vane at flytte penge. Det er dér, min, om jeg så må sige, juridiske bekymring ligger, ikke min indholdsmæssige, hvis arbejdsministeren vil forstå mig ret. Jeg er tilhænger af, at vi bruger nogle penge her til uddannelsesformål. Men det kan godt være, at man i virkeligheden skulle sende dem direkte i statskassen og så bruge dem til uddannelsesformål derfra. Det er derfor, vi også har været inde på, at man måske skal kigge på loven som helhed.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jamen vi skal nok få nogle lange dage omkring behandlingen af dette og de andre lov-

forslag i Arbejdsmarkedsudvalget. Men det har vi jo prøvet før.

Jeg vil endnu en gang forsøge at skitsere, hvad det er, der sker.

Det renteafkast, som der er tale om, indgår – er det i øjeblikket bestemt – i Arbejdsmarkedets Feriefond, og i Arbejdsmarkedets Feriefond har man som formål: Ferie for lønmodtagere.

Det, man gør her, er, at de penge går til den samme personkreds, nemlig lønmodtagere, ikke til ferieformål, men til uddannelsesformål.

Jeg synes, at det sidste formål er mindst lige så prisværdigt som det første. Derfor kan jeg ikke se den principielle forskel. Men naturligvis, det kan vi dyrke videre under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Samtidig i bidragsfastsættelsen).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Bakholt (S):**

Lovforslaget om en ændring af Arbejdsmarkedsuddannelsesfonden har til hensigt at indføre en samtidighed, således at bidrag og bevilninger følges ad.